

בס"ד כ' אדר ב' ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 18: 39
 צאת השבת - 19: 31
 רבנו תם - 20: 16
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1201
 @ שבת "פרה" מוציאין ב' ספרים.
 @ ניתן להקדיש העלון והסעודה הרביעית לרפואה, ברכה,
 פרנסה טובה, זיווג הגון, הצלחה,
 ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת: 08-9437333, 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "יוחי דבר"
 (יחזקאל לוי)
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיי השכלתי

פרשת צו שבת פרה

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30

מעייני הפרשה:

← דינים נוספים בקורבן עולה ובקורבן מנחה.
 ← קורבן אהרון ובניו ביום משיחתם.
 ← דינים נוספים בקורבנות: חטאת, אשם ושלמים.
 ← הקדשתם של אהרון ובניו לכהונה.
 ← **צו את אהרן ואת בניו** (ו, ב)
"צו" לשו חיבור - **צונתא**, רומז לחבר את האב ובניו
 שילכו בדרך אחת ובאחדות. (אמרי חיים)
 ← **"ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים..."**
 ענין לנוכח יבטו אמר רבי משה מקוברין:
 "ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים..." - אל לו
 לאדם להיות שקוע במחשבות חטאיו בגידותיו בקב"ה,
 אלא "ולבש בגדים אחרים", עליו להשתדל להוסיף
 מצוות ומעשים טובים שהם הבגדים האמיתיים שלו.
 ← **"והרים את הדשן... וישמו אצל המזבח..."**
 מה ההבדל בין שימיה ונתינה? בפועל נתינה ישקיף על
 ההנחה עצמה, ובפועל שימיה ישקיף על איכות
 ההנחה... על שְׁיָשִׁים בנחת ובעיון היטב. העבודה
 במזבח צריכה להיות בתשומת לב, בנחת. (מלבי"ם)
 ← **"כי שבעת ימים ימלא את ידכם"**
"ימלא את ידכם" סופי תיבות **"אמת"**, רמז שההולך
 בדרך האמת אינו מפסיד, אלא אדרבה ידיו יהיו
 מלאים בהרחבה גדולה.

← **"זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה"**
 האות מ' שב"מוקדה" היא זעירא ובאה לרמוז
 שההתלהבות ולהט של אדם מישראל לתורה
 וליהדות אינם צריכים להיות בולטים לכל עין אלא
 חבויים בליבו פנימה, משום שכל שהתלהבות תהיה
 פנימה, היא תתברך ותגבר באדם.
 ← **"והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל"**
 אמרו חכמים בשם ר"מ מקוצק. מדוע כשטמא נוגע
 בטהור, הטהור נטמא, וכשהטהור נוגע בטמא אינו
 נטמא? הרי ידוע שמידה טובה רבה על מידת פורענות.
 אלא משום שהטמא הוא וודאי טמא, מה שאין אנו
 יודעים על הטהור. הכוונה: אם הטהור הוא שחץ וגאה
 זה כבר אינו מידה טובה כלל וכלל. (ב. בר דין הי"ו)
 ← **"והיא שעמדה לאבותינו וכו'..."**
"והיא" נטריון = (ששה) סדרי משנה ה' = (חמשה)
 חומשי תורה ז' = (עשרת הדברות) א' (אחד) אלוקינו
 בשמים ובארץ. שהדברים האלו עמדו לאבותינו ולנו
 ובזכות זה הקב"ה מצילנו מידם.
 (הרה"ק ר' שלום השר שלום מבלעזא)
 ← **"מצות האכל במקום קדוש"**
 רמז למצות שאוכלים בליל פסח, שיהיה במקום קדוש,
 דהיינו שיקדש את הפה, שהוא מקום אכילת המצות.
 וזה גם מרומז במילה **"פרעה"**, מלשון **פה-רע**, והתיקון
 לזה **"פסח"** - **פה-סח**, לדבר רק דברים טובים וקדושים,
 שכל המרבה לספר בהם הרי זה משובח, וההיפך מי
 שאינו מדבר בדברים טובים ח"ו, אינו משובח.

פינת הניבים והפזמנים
אינו יודע/לא ידע בין ימינו לשמאלו =
לא מצא ידיו ורגליו = לא התמצא בעניינים, לא
הבחין בין דבר לדבר.
דוגמה: בעת בחינת הבגרות באזרחות לא ידע
 התלמיד בין ימינו לשמאלו.
מקור: ויאמר ה': אתה חסד על-הסקיקיון, אשר לא-
 עמלת בו ולא גדלתו, שָׁבֹן -לִלְחָה הָיָה וּבֶן-לִלְחָה אָבֵד,
 וְאֵינִי לֹא אֲחוּס עַל-יַנְיֹנָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֵשׁ בָּהּ
 הַרְבֵּה מִשְׁתֵּי-עֶשְׂרֵה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא-יָדַע בֵּין יָמֵינוּ
 לְשָׂמְאֵלוֹ וּבְהִמָּה רַבָּה [יונה ד י - יא]. (ניבונכו)

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלכות פסח

היות ואנו עומדים סמוך ונראה לחג הפסח, ודיני הפסח מרובים מאד, על כן אנו שונים את כל עיקרי דיני החג. בגמרא במסכת פסחים (דף ו: א) אמרו: ”שואלין בהלכות הפסח קודם הפסח שלושים יום”. ובפשיטות נראה, כי כוונת הדברים היא, ששלושים יום קודם חג הפסח, יש להפסיק מכל הלימודים, ולהתחיל בלימוד הלכות הפסח. יש לציין, שאף שאין חוב ללמד דברים הלכות פסח שלשים יום, מכל מקום חוב ואחד מחובי ללמוד הלכות הפסח היטב, שלא יבא חלילה לידי מכשול בימים אלו שהלכותיהם רבות מאד.

א. הקונים מצרכי מזון לפסח יזהרו מאד להניחם במקומות מיוחדים ושמורים, ובפרט כשיש בבית ילדים קטנים, והדבר מצוי שהולכים עם פרוסת לחם בידם, ומפריים דרך אכילתם, ויש לחוש פן יפלו מפירורי החמץ אל מצרכי המזון של פסח. וכן בשעה שעקרת הבית עסוקה בניקוי וברירת האורז לצורך הפסח [לבל מצא בו חטה], והילדים יביעו על ידה, ופתם בידם, יוכלו לגרום בלא יודעים לנפילת פירורי חמץ לתוך האורז הכשר לפסח, וידוע שחמץ בפסח אוסר במשהו, שאפילו באלף אינו בטל. [חזון עובדיה פסח עמ' נב, ובמהדור"ב עמ' פא].

ב. אין לקנות מצרכי מזון לפסח מאדם שמוכר בחנותו דברים האסורים, כגון קופסאות שימורים של בשר או נקניק טרפה, או בכניות של גויים וכיוצא, כי אין לו נאמנות על כשרות המצרכים לפסח. אבל מותר לקנות ממנו קופסאות שימורים או שקיות סגורות עם חותמת של הכשר מוכר. [חזון עובדיה על הלכות פסח עמוד נב, ובמהדורת תשס"ג עמוד פא].

ג. פירות יבשים כגון צמוקים שזיפים גרוגרות משמים וכיו"ב, אחינו האשכנזים נוהגים בהם איסור, אלא אם כן לצורך חולה שאין בו סכנה, שאז מתירים. אבל מנהג הספרדים ועדות המזרח להקל בהם ולאוכלם בתוך הפסח, אך יש להזהר מאד מתערובת קמח בתאנים מיובשים. [חזון עובדיה, הלכות פסח עמוד סו. ובמהדורת תשס"ג עמוד קיז].

ד. יש להזהר שלא לקנות בפסח בוטנים וגרעינים קלויים הנמכרים בשוק, אם אין עליהם השגחה מרבנות מוסמכת ומוכרת, מפני שמערבים קמח במלח שעליהם. [חזון עובדיה על הלכות פסח עמוד סו. ובמהדורת תשס"ג עמוד קיז].

ה. המלח הדק כשר לפסח, גם אם אין עליו הכשר מיוחד לפסח. אך אם המלח בא בשוק, יש להקפיד שהשק יהיה נקי מכל חשש קמח וכיוצא. [חזון"ע פסח עמ' סו. ובמהדורת תשס"ג עמוד קיז].

ו. הסוכר מותר באכילה בימי הפסח, ומי שנהג שנים רבות שלא לאכול סוכר בפסח, אם עשה כן מפני שהיה סבור שהוא אסור מן הדיו, רשאי לבטל מנהגו בלי שום התרה, ואם נהג כן משום חומרא לגדר וסייג, ורוצה עתה לחזור בו ממנהגו, יעשה התרה על מנהגו, ויתחרט על שלא אמר בלי נדר בשעת קבלת מנהגו. [חזון עובדיה, פסח ע"י טד].

ז. התה והקפה מותר לשתותם בפסח, אך כיון שכיום תעשית המזון התפתחה, ויש לחוש ששורין את עלי התה בעמלין של חיטה, לפיכך יש לקנות עם הכשר לפסח. ואם בעל החנות טוחן את רגריי הקפה אצלו בחנות, יש להזהר שיהיה ירא שמים שנהרג להכשיר הריחים ולנקותם היטב מתערובת חמץ. [חזון עובדיה על הלכות פסח עמוד סו].

ח. יש נוהגים שלא לשרות המצה במים, בכל ימי הפסח, שמא נשאר עליה מעט קמח אחר האפייה ויבא לידי חימוץ. אך מעיקר הדין מותר לשרות המצה במים בפסח, ובפרט יש להקל בזה בזקן או בחושש בשיניו. ואפילו בליל הסדר. ואם נהג כן לחומרא וידע שמצד ההלכה מותר, ורוצה להקל, יעשה התרה בפני שלשה, על שלא אמר בלי נדר, ואם סבר שכך היא ההלכה, אין צריך התרה. [שו"ת יחווה דעת חלק א סימן כא].

מכל מלמד השכלתי

האם משה רבנו היה ערל?

”צו את בני ישראל” - רש"י: ”אין צו אלא לשון זירוז”

אמר רב אושעיה: ”ושמרתם את המצות” אל תקרי מצות אלא את המצוות...

היזהר שאם באה לידך מצווה אל תחמיצנה...

רבי טרפון אומר: ”היום קצר והמלאכה מרובה, הפועלים עצלים ובעל הבית דוחק...”

רבנו יונה: ”הפועלים עצלים מדבר על כולם אפילו החכמים שמתעצלים ללכת וללמוד תורה...”

אין אחד שמידת העצלות פוסחת עליו... אפילו על משה רבנו שלא הזדרז למול את בנו במלון...

עיקר שפתי חכמים שואל: למה משה ביקש מיהושע לבחור אנשים ולהלחם בעמלק?

והוא משיב: כיוון ששמה ידע שרק יוסף יכול להכריע את עשיו. אבל היה לו לתת ליהושע להלחם ולבחור את האנשים בעצמו והוא לא עשה זאת...

במלחמת עמלק נאמר: ”וידי משה כבדו מזוקן”.

רש"י: למה ידי משה כבדים? בשביל שנתעצל במצווה. חז"ל מביאים בדרך צחות למה משה אמר ”מחר”! כי זו דרכו של עמלק לדחות הכל למחר...

”הרים את הדין”

ביום הקדוש ביותר - **יום הכיפורים**, במקום הקדוש ביותר - **קודש הקודשים**, מתחיל הכהן הגדול את עבודת הקודש (סדר העבודה)...

... הרמת הדשן, כלומר, בהורדת האפר מעל המזבח. ללמדנו, שאת עבודת הקודש יש להתחיל מהדברים הפשוטים, מלמטה. כך גם בעבודת הקודש - החינוך.

זאת ועוד. את הרמת הדשן מבצע הכהן הגדול בעצמו, לא עוזריו השונים. ללמדנו: שאין מלאכה בזויה. ואומר על כך רבי שמחה בונים מפשיסחה: התורה חששה, שהכהן הגדול בקודש הקודשים ביום הכיפורים יעסוק רק בעניינים הרוחניים הנשגבים, וישכח להתפלל על העניינים ה”פשוטים”, הגשמיים, פרנסתם של ישראל וצרכיהם ה”פשוטים” האחרים. לפיכך נצטווה הכהן הגדול, שעם היכנסו לקודש הקודשים, יחליף את בגדי הכהונה בבגדים פשוטים, ויתחיל דווקא בעבודת חולין הכי פשוטה. אז, ודאי יזכור, כי ”מרובים צרכי עמך”.

איש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה”

אמרו חכמינו: ”המוריד גחלת מעל גבי מזבח וכיבה חיוב” (זבחים זא, ב). אם מכבה גחלת מעל המזבח הגשמי עובר בלאו: ”אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה”, קל וחומר למכבה גחלת רוחנית עליונה, מעל המזבח הרוחני.

אדרבא, צריך להוסיף ”אש מן ההדיוט” – בטוב טעם ובשכל טוב, באור תורה ונר מצווה, כדי שתהא עולה ומוסיפה כוח וגבורה, בכל דרגות החיים. (הרב אברהם יצחק הכהן קוק).

הסבא מאמריקה

כל אחד מאיתנו עובר נסיונות עצומים, בעיקר בין אדם לחבירו. מכיוון שהמצוות בין אדם לחבירו הן כל כך נעלות מחד וזמניות מאידך, אזי היצר הרע דוחק הלכות אלו לצדדים. לדאבון הלב לימוד המצוות - שבין אדם לחבירו - נדחק לאי שם, ועובדה זו גורמת לזילזול חיוני, לחוסר רגישות ולחיסרון שלנו לנתח את המציאות.

החתן ויחיאל, הוא בחור משייבה טובה בן 24 חביב למדי, אשר יצא לשידוכין כששמו הולך לפניו, כשקדן ובעל חסד. הוריו רצו משודכת ממשפחה מיוחסת.

"הוא מבית טוב ומיוחס, ולכן אנתנו רוצים משפחה דומה לשלנו" הבהירה אמו. על המאזניים מונח לו "סידור מלא" קרי דירה ותכולה וכו'. הפעם היה מוסכם, עוד לפני הוורט, כי על הורי הכלה לממן שנה שכירות וריהוט, וכמובן מחצית מה החתונה, ובעתיד יעשה מאמץ משותף לרכישת דירה בינונית בעיר.

צריך לרומם ולעודד וורטים, שיש בהם ממין ההגיון והשכל הישר אשר יותר את ההורים אחרי החתונה מחוייכים ושמחים כפי שמתבקש.

השדכן, נכנה אותו בשם יענק'ב שמרלר, היה מרצה עד השנים מן ההסכם הכלכלי ההגיגני והנוח, ולאחר ההבטות הפיננסיות החלו הפגישות. בסוף הפגישה השלישית התברר הצדדים, "מזל טוב", יש רצון מצד שני הצדדים להקים בית נאמן בישראל. ברור קצר שערך שמרלר השדכן אצל הורי הכלה העלה, שהם מאד מעוניינים בוורט זריו, כפי המקובל, אלא שהסבא של הכלה, בוא נקרא לו אדמונד המתגורר בארצות הברית, מאד מבקש להשתתף בוורט והוא מבקש בכל לשון של בקשה לאתחיל את הוורט בעשרה ימים.

"הסבא מאמריקה" הבהיר אבי הכלה "הוא יהודי אמיד שמאד אוהב את נכדתו, היא כל העולם שלו... אלא שכרגע הוא עובר כמה טיפולים רפואיים ולכן ההמתנה מאד חשובה לנו". שני הצדדים נכנסו למצב המתנה מרוגש אך מבורך. לאחר עשרה ימים, ליל שלישי פעמיים כי טוב, נקבע הוורט בבית הורי הכלה, אי שם בשכונה סימפטית בקצה העיר הגדולה. כמנהג משפחות מיוחסות, הוכנה סעודה מכובדת מצד אחד, בעוד הצד השני רוכש כמה מתנות צנועות שהרי הוורט הוא הקדמה נחוצה לארוסין, שם הארנקים שופעים כמויות יותר נדיבות. הורי החתן הודיעו לבנם כי לרגל כמה סידורים חשובים, הם יגיעו לבית הורי הכלה המיועדת באופן עצמאי עם אחיותיו הקטנות.

"תוכל לנסוע במכוניתך אך אנא דייק לבוא בשעה שמונה כפי שנתבקשנו" בקש אביו של יחיאל החתן.

יחיאל חתנו הנכבד יצא מבית הורי בשעה שבע בערב, לבוש בחליפה חדשה ועניבה תואמת, כולו מרוגש ונפעם. הוא התניע את המכונית והביט בשעונו, הנסיעה אמורה להמשך לא יותר מ-35 דקות.

הוא שינן את דברי התורה שיאמר לרגל הוורט החשוב. פקק תנועה בכניסה לעיר החוף קצת עיכב אותו, אבל גם יחיאל סביר של רבע שעה הוא לא מהותי. ממש בפאתי העיר נפתח הפקק והתנועה החלה זורמת.

לפני התחנה המרכזית הבחין יחיאל החתן, ביהודי מבוגר חבוש בקסקט צמר חום, המנפנף ידו לטרמפ. הרמזור הבהב אדום ויחיאל עצר ופתח את החלון.

"אני צריך להגיע לרחוב הדקלים. אודה לך שתסיעני אבל עד לכתובת המדויקת" ביקש האישי, "יתבין קצת קשה לי ללכת". "בסדר" השיב יחיאל ופתח את הדלת. הוא הכיר את הסביבה ובחישור קל סטייה קטנה מימנה למשך דקה או שתיים לא תעלה ולא תוריד. הוא יוריד

את האישי במקום המבוקש, ומשם הוא יחזור לכביש הראשי. אחרי 7 דקות נסיעה רצה יחיאל לפנות ימינה, אלא ששלט גדול קידם את פניו "אין כניסה לרחוב הדקלים. עקב עבודות מ.ע.צ. הכניסה לרחוב הדקלים רק דרך רחוב הארזים". "אוי", הרחרר יחיאל, "זה יקח לי הרבה זמן, והעניין הזה מחייב אותי לעשות עיקוף ענק, והשעה כבר 8:20, זה יאחר בלתי נסבל".

"תדך כאן אדוני" ביקש יחיאל "תפנה מכאן ימינה, אחרי 100 מטר תראה את הכניסה לרחוב הדקלים אין לך הרבה ללכת... אני מצטער אין כניסה מכאן".

"סליחה ידידי הצעיר, אני מבקש שתסיע אותי עד לבנין המבוקש הרי הסכמת לך, קשה לי מאוד ללכת". "אבל תבין אדוני, אין לך הרבה ללכת".

"כן, אין לי הרבה ללכת אבל קשה לי ללכת... ואתה הבטחת, אם לא היית מבטיח הייתי לוקח מוניתי". יחיאל הרגיש שכעסו עולה ומאיים לחנוק אותו...

האישי הזה עולה לו על העצבים, מצד אחד האיחור, ומצד שני היהודי הזה הוא פשוט טרדן... הכעס ניצח את יחיאל! יחיאל עשה סיבוב פרסה וחזר עד לתחנה המרכזית. "סליחה אדוני. הנה החזרתי אותך למקום שממנו באת. עכשיו קח לך מוניתי לאן שתרצה..."

"אני אומנם מאחר אבל יש גבול גם לסבלנות שלי". יחיאל הגיע באיחור לוורט והתקבל בהמון חיבוקים. הטייפ ניגן מנגינות מרגשות, ואחיה הקטנים של רייזל רקדו סביבו. השולחן היה ערוך לעילא, אך אף מנה לא הוגשה לשולחן למעט כמה תופינים עוגות וסוכריות.

"למי מחכים" שאל יחיאל "אם הכל סגור וחתום אשמח לטעום מן המעדנים..."

"הכל סגור וחתום" השיב אביה של רייזל, "אבל כולנו מחכים לטעום של הכלה, שנחת אמש אחרי טיסה מאמריקה. הוא האבא של אשתי. יהודי יקר נדיב ובעל חסד, שאוהב את רייזל אהבת נפש, הוא אמור להגיע כל רגע, והוא בקש לא להתחיל את השמחה בלעדיי".

"נו טוב", מילמל יחיאל "בינתיים נעיין באיזו סוגיה מעניינת". אחרי 40 דקות דפיקה בדלת, בפתח יהודי מבוגר וחייכן לבוש מעיל אפור נושף קצת כבדות, "ברוך הבא אבא, שבא", צללו בני משפחת הכלה.

"הו, אני מצטער על האיחור" אמר הסבא מאמריקה, אח"כ פנה לרייזל נכדתו ואמר "רייזל מזל טוב, שמעתי שזכית לחתן מוצלח, סיפרו שהוא ירא שמים, מתמיד, תלמיד חכם ובעל חסד. כטוב ליבי בשידוך הזה, רציתי לבשר לך, שבעזרת ה' אני אקנה לכם בשנה הבאה דירה חדשה, אחרי תום חוזה השכירות..."

"הנה החתן שלי, סבא. זה יחיאל". הסבא מאמריקה הביט בחתן של רייזל, ועווית של זעם ומיאוס עלתה בפניו. יחיאל החוויר עד שורשי שערותיו, עד ועד בכלל, ומבוכה סמיכה מיהרה למוטט אותו. אין כאן הרבה מה להוסיף, חתנו הוא כמובן הנהג שהוביל את הסבא מאמריקה כמעט אל מקום חפצו, וברוב זעמו החזיר אותו לתחנה המרכזית בבושת פנים. הכעס, חוסר הסבלנות, והשיקול העלוב שעשה, היו מוטעים, והבחור הרגיש בהתאם. "כל עוד אני המממן של החתונה הזו"

הודיע נחרצות הסבא מאמריקה, "אין כאן וורט, אין כאן חתונה". כולם היו בתדהמה מוחלטת על החלטת הסבא והעיסקה הזו, התפוצצה בדומייה מבישה.

אך סוף טוב הכל טוב. לאחר שיחות הבהרה מעמיקות והתנצלויות, וחימוש גדול שחידש החתן ירא השמים והתלמיד חכם, מחל הסבא, ולאושרם של כל המשפחות, "התסקה" יצאה לדרך לבניית עוד בית נאמן וכשר בישראל.

(קובי לוי "התנוגאי")

3

פרשת פרה

א. בשבת זו, שבת פרשת פרה מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בשני "פרשת פרה" עד פסוק ל"ב "והנפש הנוגעת בטמא עד הרב" הערב". ולדעת הרב פוסקים אף קריאת פרשת פרה היא מצוות עשה מן התורה ואף על פי שיש חולקים על זה יש להחמיר כדעת האומרים שהיא מן התורה, ועל כן יקראו בספר התורה הכשר ביותר, והשליח צבור והקהל יכוונו לצאת ידי חובה מן התורה.

ב. אחרי קריאת פרשת פרה מפטירים ביחזקאל לוי "בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם", שכתוב בה "וזרקתי עליכם מים טהורים וכו'".

ציבור ששכחו ולא קראו פרשת פרה, יש אומרים שיש להם תשלומין בשבת הבאה, ויש חלקים. והעיקר להלכה ולכומשה שלקראו בשבת החודש, באופן שלאחר קריאת הפרשיות, יקראו בספר שני פרשת פרה בברכותיה, ובספר השלישי יקראו פרשת החודש, ויפטירו הפטרת פרשת החודש.

מרכה והלכה לאברהם וישראל בזכות תרומתם לעלון ויזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם וזרק קודש לאריאל ותומר איטח יתגשמו משאלותם לטובה. והצלחה וזיווג הגון לסהר וליהלי

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

גידול ילדים אינו תעודת ביטוח. אין לגדול ישראל ואין לקטני ישראל תעודת ביטוח כי הילדים שלהם יילכו בדרכם. אין אנו יודעים עד תום את הסוד הגדול של גידול הילדים, של עיצובם בדרך בה אנו מאמינים שצריך ללכת אף המקום בו תתפרץ הכרתם האישית ואפילו תחושת המרד שלהם, והרצון להיות ייחודיים; גם אין אנו יודעים עד תום למדוד את ההליכה של ילדים בדרכי אבותיהם. נתאר ילד שהוא הישר וההגון שבין הילדים כולם, והאחרים ששומרים את מצוות שבת וצניעות אינם ישרים - האם נראה זאת ככישלון טוטאלי?

יש הרבה מאוד שאלות כאשר אנו בוחנים הצלחת חינוך וכישלונו - הן שאלות של הגדרות, והן שאלות שאין לנו עליהן תשובה הנוגעות לסוד הגדול ולחסד אלוהים של ילדים שהולכים בדרכי האמונה.

מרכה והלכה לאברהם וישראל בזכות תרומתם לעלון ויזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה וזיווגים לילדיהם

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

בנות שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה

מרכה והלכה לאברהם וישראל יזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר ועושר, ולכל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם יתגשמו משאלותם לטובה ולברכה